

★ ΤΙ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ ★

ΤΟ ΓΛΩΣΣΙΚΟΝ ΑΙΣΧΟΣ

Ἡ πρότασις τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Συντάγματος γὰρ τὴν γλῶσσαν, ὑπερῆγεν οἷα ἐπεριμένει καὶ ἀνταγὰς πραγματικῶς τῶν ἀνθρώπων, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνέτεθη ἡ μεταρρυθμῖσις τοῦ ἑλληνικοῦ Συντάγματος. Εἰς αἶσχος τῆς ἐποχῆς εἰς τὴν ὁποίαν ζῶμεν, οἱ Μιστριώτηδες τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς διανοήσεως εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἤλθαν νὰ ἀναστήσουν, μὲ μίαν τελευταίαν προσπάθειαν, τὸν Μιστριωτισμόν, γιὰ τὸν ὁποῖον ἐπίστευε πλέον ὁ κόσμος, ὅτι εἶχε πεθάνει διὰ παντός! Οἱ ἄνθρωποι ποὺ ἀπροσώπου ὄντι σάπιο, νεκρὸ καὶ ἀπισθοδρομικὸ ὑπάρχει σ' αὐτὸν τὸν τόπο, οἱ ἄνθρωποι ποὺ διέφθειραν τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν κυβερνῶντες μὲ τὸ ψεῦδος καὶ πολιτευόμενοι μὲ τὴν δημαγωγίαν, οἱ ἄνθρωποι τῆς κενῆς καὶ στρεψοδικίου ρητορείας, ἐννοοῦν διὰ μίαν ἀκόμη φοράν νὰ θάλουν τὴν σφραγίδα τῆς διανοητικότητος τῶν ἐπάνω εἰς τὴν σκέψιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Μὲ τὸ ἓνα πόδι στὸν τάφο καὶ μὲ τὸ ἄλλο στὴ ζωὴ, τὰ ἀπομεινάρια μιᾶς περασμένης ἐποχῆς, ἔρχονται μὲ μιὰ τελευταία προσπάθεια νὰ ὀρθώσουν τὸ τσακισμένον ἀπὸ τὰ χρόνια καὶ τὶς ἀμαρτίαις κουφάρι τοὺς ἔμπροσθι ζωῇ, τὴν ἀλήθειαν, τὴν πρόοδο, μὲ τὴν ἀξίωσιν... νὰ τὴν σταματήσουν! Ἐννοοῦν, γιὰ μιὰ ἀκόμη φορά, νὰ ἀφαιρέσουν ἀπὸ τὸν λαὸν τὸ μοναδικὸ μέσο μορφώσεώς του, τὴν μητρικὴν του γλῶσσαν, ἐλπίζοντας ἔτσι νὰ τὸν κρατήσουν στὴν ἀμάθεια, γιὰ νὰ μποροῦν εὐκολώτερα νὰ τὸν ἐκμεταλλεύωνται καὶ νὰ τὸν κοροϊδεύουν.

Ὁ Βενιζελισμός, γνωρίζων νὰ ἀρπάζεται ἀπὸ κάθε νέα ιδέα, γιὰ νὰ δημοκοπή μὲ αὐτὴν ὅταν καταλάβει ὅτι δὲν εἶχε τὴν δύναμιν νάντισταθῇ στὸ δρόμον τῆς, εἶχε υἱοθετήσῃ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς δημοτικῆς στὸ σχολεῖο. Ἀλλ' οἱ Γλυνοὶ καὶ οἱ λοιποὶ ἄρχοντες τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας, δεχθέντες νὰ κάμουν ἀπὸ τὸ γλῶσσικὸν ζήτημα, ζήτημα πολιτικόν, καὶ τὴν τύχην τῆς ἐκπαιδευτικῆς μεταρρυθμίσεως συνδέσαντες μὲ τὴν τύχην των, καὶ τὴν τύχην των μὲ ἐκείνην τοῦ Βενιζελισμοῦ, συμπαρέσυραν μὲ τὸ πέσμον των καὶ τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἐκπαιδευτικῆς μεταρρυθμίσεως, ποὺ δὲν ἦτο ὑπόθεσις τοῦ βενιζελισμοῦ, ἀλλὰ ὅλου τοῦ ενδιαφερομένου νὰ ξυπνήσῃ καὶ νὰ μορφωθῇ λαοῦ.

Τὸ νέον καθεστὼς ἤλθε φέρον μαζί του ὅτι σάπιο καὶ ἀποσυντεθειμένον ὑπῆρχε μέσα εἰς τὴν πολιτικὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος. Καὶ μαζί ἤλθε φέρον καὶ τὴν γλῶσσικὴν σαπίαν, τὸν Μιστριωτισμόν. Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Ἐθνικοσυνηλεύσεως ἤλθε νὰ συνεχίσῃ καὶ νὰ κυρώσῃ τὸ ἔργον τῆς περιφήμου ἐπιτροπῆς τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας. Καὶ τὴν στιγμὴν ποὺ ὅλη ἡ ἀνθρωπότης βαδίζει μὲ θήματα μεγάλα πρὸς τὴν πρόδο καὶ τὴν ἀλήθειαν, ἡ Ἑλλὰς ἔρχεται νὰ στραφῇ πρὸς τὰ ὀπίσω, χρόνια πίσω, πρὸς τὴν μοῦχλαν, τὴν στασιμότητα καὶ τὸν σχολαστικισμόν. Τὰ λαϊκὰ ἀναγκαστικά βιβλία, θὰ βγοῦν καὶ πάλιν ἀπὸ τὰ σχολεῖα καὶ θὰ ριφθοῦν εἰς τὸ πῦρ, γιὰ νὰ ξανάρθουν τὰ ὡά, τὰ ἴα καὶ τὸ ὕδωρ.

Τὴν ἐκπαιδευτικὴν προσπάθειαν τοῦ Βενιζελισμοῦ ἀνταμετωπίσαμεν πάντοτε μὲ πολὺ ὀλίγην ἐμπιστοσύ-

νην οἱ σοσιαλισταί. Διεκηρύξαμεν πάντοτε πρὸς τοὺς Γλυνοὺς καὶ λοιποὺς πρωταθλητὰς τῆς προσπαθείας αὐτῆς, ὅτι ἡ ἀπόπειρά των ἦτο καταδικασμένη νὰ παρakoλυνθῇ, μαζί μὲ τὰς διακινῆσεις τῆς κοινῆς τοῦ βενιζελικοῦ κόμματος γνώμης, ἐχθρικής κατὰ βάθος καὶ πλειοψηφίαν πρὸς τὴν γλῶσσικὴν μεταρρυθμίαν, τὰς διακινῆσεις τῆς πολιτικῆς. Δὲν ἔχουν τὰ ἱστορικὰ κόμματα συμφέρον νὰ μορφωθῇ ὁ λαὸς καὶ νὰ ξυπνήσῃ, γιὰ τὸ ζήτημα τοῦ λαοῦ εἶναι ἐκεῖνο ποὺ θὰ θέσῃ τέρας εἰς τὴν βασιλείαν των, εἰς τὴν ἐκμετάλλευσίν των. Τὸ ἔργον τῆς ἐκπαιδευτικῆς καὶ γλῶσσικῆς ἀναγεννήσεως εἶναι ἔργον τοῦ πτωχοῦ ἐργατικοῦ λαοῦ. Καὶ θὰ πραγματοποιηθῇ μόνον, ὅταν ὁ λαὸς αὐτὸς, παίρνων στὰ χέρια του τὴν πολιτικὴν ἑξουσίαν, σαρώσῃ ὅλους τοὺς σημερινοὺς βρυκόλακας τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς διανοήσεως.

Ἐφημ. «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ»

Η ΓΛΩΣΣΑ

Ἡ ἐπὶ τοῦ Συντάγματος Ἐπιτροπὴ, σκεφθεῖσα, φαίνεται, ὅτι εἰς καθεστὼς ἀναστηλώσεως ἐνὸς θρόνου εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀναστηλωθεῖν καὶ ὅλα τὰ σάπια πράγματα, ἀναστήλωσε καὶ τὴν καθαρεύουσαν καὶ προτείνει ἵνα ἀναγραφῇ εἰς τὸ Σύνταγμα ἄρθρον κατὰ τῆς δημοτικῆς γλώσσης. Ἴνα δὲ συμπληρωθῇ ἡ κομικότης, ἐκηρύχθη καὶ ὑπὲρ τῆς ψήφου τῶν γυναικῶν, ψῆφον ποὺ θὰ τὸν πάρουν ὅταν, μὲ τὴν διδασκαλίαν τῆς καθαρεύουσας, λυθῇ τὸ πολυθρόνητον γλῶσσικόν ζήτημα, ἐὰν ὀρθῶς εἶναι Ἡ ψῆφος ἢ Ὁ ψῆφος. Ὅπως δὴποτε, εἰς τὴν Ἑλλάδα, κάθε καθεστὼς δὲν μπορεῖ νὰ ἀλλάξῃ μόνον του. Κάθε καθεστὼς ἔχει τὸν βασιλέα του, τὴν γλῶσσαν του, τὸν μητροπολίτην του, τὸν ἅγιον, ποὺ ἀλλάζουν ὅλα μὲ τὴν ἀλλαγὴν τῶν κλητήρων, ὑπαλλήλων καὶ λοιπῶν ὁργάνων τοῦ καθεστώτος. Ὡ κοῖροί! ὦ ἡθῆ!

Ἐφημ. «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ»

Η ΔΗΜΟΤΙΚΗ

Ἡ Δημοτικὴ λοιπὸν «κόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται» μαζί μὲ τὰ γραμμένα εἰς αὐτὴν διδασκτικὰ βιβλία, ὅπως προέτειναν τὰ σοφολογιώτατα μέλη τῆς σχετικῆς ἐπιτροπῆς, τὰ ὀνειρευθέντα ἓνα τοιοῦτο πανηγυρικὸν «ὠτονταρέ» εἰς τὴν πλατεῖαν Συντάγματος. Ὡς δημοδιδάσκαλος ὑποτακτικὸς τοῦ κ. Θρ. Ζαῆμη, ἡ δημοτικὴ παύεται ἀπὸ τὰ δημοτικὰ σχολεῖα. Ἐξαφανηθῇ, βλέπετε, καὶ αὐτὴ ὡς βενιζελική, καὶ ὑπέστη τὴν τύχην ὅλων τῶν ἔργων τοῦ καταλυθέντος «ἀμαρτωλοῦ» καθεστώτος. Καὶ ἡ συντακτικὴ ἐπιτροπὴ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος τὴν καταργεῖ ἀφελέστατα... Τόσος ἄνεμος μεσαιωνισμοῦ πνέει τελευταίως εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὥστε τίποτε δὲν ἐκπλήσσει. Μὲ οὐκ ἄρα ὅμως δὲν ἀνακόπτεται ἡ φυσικὴ ἐξέλιξις, οὔτε ὑπὸ τὴν περικλεᾶ «ἐλευθερίαν» τῶν τυραννομάχων θὰ χάσῃ τὰ δικαιώματά της ἡ ζωντανὴ Ἑλληνικὴ γλῶσσα ποὺ ἔζησε διὰ μέσου αἰώνων δουλείας καὶ τυραννίας εἰς τὸ στόμα τοῦ λαοῦ...

Ἐφημ. «ΘΕΝΟΣ»